

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Плевен, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **АЛЕКСАНДЪР Г. ПЕТРОВ**
като разгледа докладваното от **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20214400100156 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано въз основа на постъпила искова молба /ИМ/ от КПКОНПИ, гр. София против Я.С.Н. и П. В. Н., с която се предявява иск с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ с цена **43 009,96 лв..**

В ИМ се твърди, че с решение на КПКОНПИ е образувано производство против ответника Я.Н. за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество. Твърди се, че в ТД на КПКОНПИ е извършена проверка на имуществото на ответника, образувана въз основа уведомление от РП С. вх. № ***** г. за привличането му като обвиняем по ДП № **** г. по описа на РУ на МВР С., пр.пр. № 1178/2018 г. по описа на РП С. за престъпление по чл. 211 пр. 3 вр. чл. 209 ал. 1 пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 20 ал. 2 и чл. 29 ал. 1 б. „а“ от НК, попадащо в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 10 от ЗПКОНПИ. Твърди се също, че при извършената от ТД на КПКОНПИ проверка на имуществото на ответника Я.Н. за периода от **07.03.2009 г. до 07.03.2019 г.** е установено, че през проверяваният период ответникът е придобил имущество, подробно описано в ИМ, за придобиването на което няма установен законен източник на доходи. Твърди се, че при извършения икономически анализ съобразно представените пред КПКОНПИ писмени доказателства е установено, че несъответствието между придобитото имущество и нетния доход на ответника е в размер на **176 871,63 лв.**, което е значително по смисъла на чл. 107 ал. 2 от ЗПКОНПИ вр. § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Според Комисията са налице предпоставките, визирани в разпоредбите на 151 вр. чл. 141 вр. чл. 142 ал. 2 т. 1 вр. вр. чл. 142 ал. 2 т. 4 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на притежаваното от ответниците имущество на обща стойност **43 009,96 лв..**

С ИМ се моли да бъдат присъдени в полза на Комисията направените по делото разноси, в това число за юрисконсултско възнаграждение, като се представя пълномощно.

В срока по чл. 131 ГПК по делото не са постъпили писмени отговори от ответниците.

В о.с.з. Комисията чрез процесуалния си представител инспектор Н. П. поддържа предявените иски и претендира заплащане на разноските по делото съгласно списък на разноските по чл. 80 от ГПК в размер на сумата от **675 лв.**, както и юрисконсултско възнаграждение. В депозираните писмени бележки по делото са изложени подробни доводи относно наличието на предпоставките за уважаване на исковите с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ, а именно: ответникът Я.Н. е привлечен като обвиняем за престъпление, попадащо в обхвата на чл. 108 ал. 1 от КПКОНПИ, поради което са налице процесуалните предпоставки за образуване на проверка от страна на ищеца, тъй като е налице надлежно уведомление за извършване на проверката и при същата е установено значително несъответствие по смисъла на §1 т. 3 от КПКОНПИ между имуществото и нетния доход на ответника през периода от **07.03.2009 г. до 07.03.2019 г.** В писмените бележки се обсъждат подробно събраните по делото доказателства, възприема се заключението на назначената съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/ и се правят изводи относно общата стойност на имуществото на ответниците, придобито през проверявания период, общият размер на доходите и приходите им и общия размер на разходите им през проверявания период и формирания нетен доход в размер на **/- 131 422,90 лв./**, който не е достатъчен за придобиване на имущество в размер на **49 439,52 лв.**, както и относно размера на несъответствието между тях в размер на **180 859,42 лв.**, което е значително и надхвърля **150 000 лв.** Според Комисията имуществото по § 1 т. 4 от ЗПКОНПИ включва всякакъв вид собственост, в това число парите, като особена категория движими заместими вещи, вкл. тези по банкови сметки, внесени от проверяваното лице или трети лица, погасителните вноски по кредити и получените, респ. изпратени парични средства чрез системите за бързи разплащания като от наличието или не на доказателства за законността на средствата следва да определя дали същите представляват доходи или имущество, като позовава и на цитирана в писмените бележки правна теория.

Ответниците не се явяват и не се представляват по делото и не изразяват становище по предявените иски.

Съдът, като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 и 235 от ГПК поотделно и в тяхната съвкупност и прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Плевенският окръжен съд приема, че е сезиран от КПКОНПИ, гр. София с иски с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ против ответниците Я.С.Н. и П. В. Н. за отнемане в полза на Държавата на имущество на обща

стойност **43 009,96 лв.**, както следва:

на основание чл. 151 вр. с чл. 142 ал. 2 т. 1 вр. чл. 1 41 от ЗПКОНПИ от Я.С.Н. на имущество на обща стойност **2 061,16 лв.**, която сума в общ размер представлява парични средства, преведени от трети лица на ответника чрез системата за парични преводи „*****“ през проверявания период;

на основание чл. 151 вр. с чл. 142 ал. 2 т. 4 вр. чл. 1 41 от ЗПКОНПИ от П. В. Н. на имущество на обща стойност **40 948,80 лв.**, от което:

сумата в общ размер на **4 736,28 лв.**, представляваща парични средства, преведени на трети лица от ответницата чрез системите за парични преводи „*****“ и „*****“ през проверявания период;

сумата в общ размер на **36 212,52 лв.**, представляваща парични средства, преведени от трети лица на ответницата чрез системите за парични преводи „*****“ и „*****“ през проверявания период.

При съобразяване на представените по делото и неоспорени от страните писмени доказателства съдът приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

Проверката по чл. 107 от ЗПКОНПИ е започнала в КПКОНПИ с протокол № Т***** г. на ТД на Комисията в гр. Велико Търново, ТБ Ловеч /л. 44, том I/ против ответника Я.С.Н. въз основа на уведомление от РП С. вх. № ***** г. /л. 38-43, том I/ за привличането му като обвиняем по ДП № **** г. по описа на РУ на МВР С., пр.пр. № 1178/2018 г. по описа на РП С. за престъпление по чл. 211 пр. 3 вр. чл. 209 ал. 1 пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 20 ал. 2 и чл. 29 ал. 1 б. „а“ от НК, попадащо в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 10 от ЗПКОНПИ. Проверката е обхващала проверяван период **от 07.03.2009 г. до 07.03.2019 г.** и е извършена през периода м. март 2019 г. – м. септември 2020 г., като първонаначалния едногодишен срок за извършването ѝ е удължен с 6 месеца с решение № 516/11.03.2020 г. на КПКОНПИ /л. 52 - 53, том II/.

След приключването на проверката КПКОНПИ гр. София е взела решение № 1817/30.09.2020 г. /л. 24 – 51, том II/ на основание чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 107 ал. 2 вр. чл. 116 ал. 1 от ЗПКОНПИ за образуване на производство против ответника Я.Н..

С решение № 453/24.02.2021 г. /л. 21 - 37, том I/ КПКОНПИ е взела решение да внесе искове в Окръжен съд – Плевен за отнемане от ответниците на незаконно придобито имущество на стойност **43 009,96 лв.**, като ИМ, с която са предявени исковете по чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ против ответниците е депозирана пред съда на 01.03.2021 г..

От представените по делото /л. 38-43, том I/ преписи от документи, приложени по ДП № **** г. по описа на РУ на МВР - С., пр.пр. 1178/2018 г. по описа на РП - С., в това число постановление за привличане от 23.01.2019 г. по делото се установява, че ответникът Я.Н. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 211 пр. 3 вр. чл. 209 ал. 1 пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 20 ал. 2 и чл. 29 ал. 1 б. „а“ от НК, след което с постановление на РП - С. от 25.06.2019 г. за

частично прекратяване на ДП по отношение на Я.Н. същото е прекратено по отношение на ответника поради недоказаност на обвинението.

От представените по делото писмени доказателства от НБД „Население” /л. 43, стр. 2, л. 177-184, том I/ се установява, че ответникът Я.Н. е съпруг на ответницата П. В. Н., с която са сключили граждански брак през 2005 г., от който имат родени две непълнолетни през проверявания период деца: А., роден на **** г. и С.***** г..

От представените по делото писмени доказателства от Търговския регистър, Служба по вписванията, АИС на КАТ и ТД на НАП Велико Търново се установява, че през проверявания период ответниците не са имали участие търговски дружества и не са придобивали или са разпореждали с недвижими имоти, МПС, въздухоплавателни средства и кораби.

От представената по делото справка за актуално състояние на действащи трудови договори за ответницата П.Н. /л. 96,97, том I/ се установява, че за периодите от 08.07.2010 г. до 30.09.2010 г. и от 07.07.2011 г. до 01.08.2011 г.

ответницата е имала регистрирани трудови договори в „*****“ ЕООД, с Л. с основна заплата 291 лв.. От представената по делото справка – данни от НАП /л. 97, стр. 2, том I/ се установява, че на 24.04.2011 г. ответникът Я.Н. е предал вторични суровини, за които му е изплатена сумата от 259,29 лв., от която е удържан данък в размер на 25,93 лв..

От представената по делото справка – извлечение от данъчно-осигурителна сметка на ответника Я.Н., изготвена от НАП Велико Търново /л. 98, том I/ по делото се установява, че ответникът Я.Н. е извършил плащане по три наказателни постановления през периода от 09.04.2009 г. до 17.09.2009 г. общо на сумата от 100 лв..

От представените по делото писмени доказателства, представляващи банкова информация – договори за кредит и извлечения от сметки /л 105-156, том I/ се установява, че през проверявания период ответниците са имали разкрити банкови сметки в „ОББ“ АД, „*****“ ЕАД, ***** АД и „Първа инвестиционна банка“ АД. Установи се, че ответницата П.Н. е сключила договор за стоков кредит с „*****“ ЕАД на 26.06.2018 г. за сумата от 1 173,16 лв., който е погасила на 19.03.2019 г.. Установява се, че по разплащателната сметка на ответницата П.Н. в „*****“ АД са постъпвали парични суми от ДСП Левски по ЗСПД и АСП за социални помощи през периода от 14.03.2009 г. до 12.02.2019 г. вкл..

От представените по делото писмени доказателства /л. 162-176, том I/ се установява, че през проверявания период ответниците са получавали и изпращали парични средства от и на трети лица чрез системите за парични преводи „*****“ и „*****“.

От представените по делото писмени доказателства /л. 50-61, л. 185 – 191, том I/ се установява, че през проверявания период ответника Я.Н. е бил осъждан с влезли в сила присъди, имал е взети от съда мерки за неотклонение

„задържане под стража“ и е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ през периодите от 15.05.2010 г. – 20.12.2010 г., 21.12.2010 г. - 29.08.2011 г., 02.11.2012 г. – 04.11.2012 г., 12.11.2016 г. – 09.02.2018 г..

От представеното по делото писмо на началника на РУ Левски от 15.03.2019 г. /л. 49, том I/ се установява, че по оперативна информация ответниците са работили във ферма за отглеждане на зеленчуци във Великобритания през периодите от 20.04.2018 г. – 18.06.2018 г., 02.07.2018 г. – 20.07.2018 г. и от 19.09.2018 г. до 21.10.2018 г.. От представеното по делото писмо от ОД на МВР Плевен от 25.03.2019 г. /л. 102, том I/ се установява, че през проверявания период ответниците многократно са напускали границите на страната или са влизали през тях с различни превозни средства, посочени в писмото.

От представените по делото разписки за връчване на препоръчано писмо с обратна разписка на Български пощи и декларация по чл. 136 от ЗПКОНПИ /л. 191, стр. 2 – 197, том I/ се установява, че на 10.11.2020 г. на ответника Я.Н. е връчено уведомление за образуване на производство пред ТД на КПКОНПИ и покана за представяне на декларация по чл. 136 от ЗПКОНПИ, а изпратените документи до ответницата са върнати като непотърсени. По делото не са представени доказателства за подадени попълнени декларации от ответниците пред КПКОНПИ.

Установява се от заключението на вещото лице В. В. по назначената съдебно - икономическа експертиза /л. 77-117, том II/, което като компетентно изготвено съдът възприема, че вещото лице е прегледало представените по делото документи и е дало заключение относно съотношението между приходите, разходите и имуществото на ответниците Я.Н. и П.Н. съобразно поставените му от ищеца задачи. Установява се от заключението на вещото лице, че приходите на ответниците са в общ размер от 11 569,64 лв. и включват: доходи от помощи от ДСП в размер на 9 405 лв., доход на Я.Н. от вторични суровини в размер на 233,36 лв., доход на П.Н. от трудово правоотношение с „*****“ ЕООД в размер на 755,12 лв., доход от предоставен кредит от *****“ ЕАД в размер на 1 176,16 лв.. Установява се от заключението на вещото лице, че разходите на ответниците са в общ размер от 142 989,54 лв. и включват: разходите за домакинството на ответниците при съобразяване на данни по НСИ и броя на членовете на семейството в размер на 122 668,54 лв., разходи за задгранични пътувания на ответниците за периодите, за които са предоставени данни за пътуванията, определени по данни от Евростат, актуални към 04.03.202 г. съобразно продължителността на престоя в чужбина в размер на 18 994,47 лв., разходи за обслужване на стоков кредит в размер на 1 099 лв., разходи за такса за застрахователна премия по кредит в размер на 74,16 лв., разходи за такси за вноски на каса в размер на 11 лв., разходи за такси при преводи на трети лица в размер на 42,37 лв., разходи за плащане на суми по наказателни постановления от Я.Н. в размер на 100 лв.. Установява се от заключението, че при определяне на разходите на ответниците същото е съобщило обстоятелството, че по време

на лишаването от ответника от свобода или задържанията му същият е бил на държавна издръжка в затворите, в които е бил приведен. При съобразяване на общият размер на доходите на ответниците в размер на **11 569,64 лв.** и общият размер на разходите им в размер на **142 989,54 лв.**, вещото лице установява, че нетният доход на ответниците за проверявания период е отрицателен и е в размер на **/- 131 419,90 лв./**. Установява се от т. 3 от заключението, че за всяка календарна година от целия проверяван период вещото лице е направило анализ на нетния доход на ответниците и е установило, че нетният доход на ответниците е отрицателен за всяка от календарните години през периода 2009 г. – 2019 г.. В заключението съобразно поставените му от КПКОНПИ задачи вещото лице заключава, че имуществото на ответниците, придобито през проверявания период е на обща стойност 49 439,52 лв. и включва: изпратени средства на трети лица чрез „*****“ на стойност **3 105 лв.**, изпратени средства на трети лица чрез „*****“ на стойност **3 692,40 лв.**, получени средства от трети лица с неустановен произход и основание в размер на **36 475,46 лв.**, придобити средства от престъпна дейност в размер на **6 166,66 лв.** за престъпление, за което ответникът Я.Н. е осъден с влязла в сила присъда по 2880/2011 г. по описа на СГС. При съобразяване на посочените по-горе стойности на имуществото на ответниците вещото лице е заключило, че ответниците са придобили имущество на стойност **49 439,52 лв.** и при нетен доход общо за периода в размер на **/- 131 419,90 лв./** несъответствието за проверявания период е в размер на /- 180 859,42 лв./. Установява се от т. 5 от заключението, че за всяка календарна година от проверявания период вещото лице е направило анализ на несъответствието като разлика между нетния доход и придобитото за съответната година имущество, който анализ е представен и в табличен вид и е установило, че е налице несъответствие за всяка от календарните години през периода 2009 г. – 2019 г. вкл..

По допустимостта на предявения иск:

Съдът приема, че искът е предявен от надлежно активно легитимирана страна против съответните пасивно легитимирани лица, в конкретния случай ответникът Я.Н. като лице по чл. 142 ал. 2 т. 1 от ЗПКОНПИ, а ответницата П.Н. като лице по чл. 142 ал. 2 т. 4 от ЗПКОНПИ. Налице е образувана на 07.03.2019 г. проверка против ответника Я.Н. съгласно чл. 107 ал. 1 от ЗПКОНПИ с акт на директора на ТД – Велико Търново на КПКОНПИ след уведомление от РП С. по чл. 110 ал. 1 от ЗПКОНПИ за привличането му като обвиняем за престъпление по НК, което попада в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 10 от ЗПКОНПИ, като проверката е обхванала период от десет години назад, считано от започването ѝ съгласно чл. 112 ал. 3 от ЗПКОНПИ. Налице са приети решение на КПКОНПИ по основание чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 107 ал. 2 вр. чл. 116 ал. 1 от ЗПКОНПИ за образуване на производства за установяване на незаконно придобито имущество против ответника Я.Н. и решение по реда на чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ за внасяне на мотивирано искане до ОС – Плевен за отнемане в полза на Държавата на незаконно

придобитото имущество от ответниците, подробно описани по-горе, а именно: решение № 1817/30.09.2020 г. и решение № 453/24.02.2021 г. на КПКОНПИ, като искът е предявен в срока по чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 153 ал. 5 от ЗПКОНПИ съдебното производство започва и продължава независимо от прекратяването на наказателното производство, а съгласно разпоредбата на чл. 153 ал. 6 от ЗПКОНПИ не съставлява законова пречка за съществуването и упражняването на правото на иск за отнемане на незаконно придобито имущество в полза на държавата прекратяването на наказателното производство или влизането в сила на присъда, с която подсъдимият е признат за невинен за престъпления, посочени в разпоредбата на чл. 108 ал. 1 от закона. Съгласно Директива 2014/42/ЕС за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз на отнемане подлежи имуществото на лице, което е осъдено с влязла в сила присъда за престъпление, което може да доведе пряко или косвено до икономическа полза, както и на облаги или на имущество на трети лица, придобили имущество за сметка или от заподозряното лице или обвиняемия, когато тези лица са знаели или е трябвало да знаят, че целта на прехвърлянето или придобиването е да се избегне конфискация, т.е. Директивата предвижда връзка между изхода на наказателното производство, респ. осъждането на лицето с влязла в сила присъда и производството по гражданска конфискация. Налице е постановено решение от 19.03.2020 г. по дело № С-234/18 на СЕС по преюдициални въпроси, поставени по гр.д. № 3406/2016 г. на СГС, с които се иска тълкуване на конкретни разпоредби от Директива 2014/42, което е задължително съгласно чл. 633 от ГПК за съдилищата и държавните учреждения в РБ. При съобразяване на чл. 267 от ДФЕС и разпоредбите на Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления и на Директива 2014/42/ЕС за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в ЕС, в цитираното решение СЕС приема, че: Предметът на образуваното по искане на КПКОНПИ националното производство не попада в материалния обхват на Директива 2014/42/ЕС и по същество се иска да се установи дали Рамково решение 2005/212 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава - членка, съгласно която национална юрисдикция постановява конфискация на незаконно придобито имущество след производство, което не

зависи нито от установяване на престъпление, нито на още по-голямо основание от осъждане на предполагаемите извършители на това престъпление. СЕС приема, че Рамково решение 2005/212 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава - членка, съгласно която национална юрисдикция постановява конфискация на незаконно придобито имущество след производство, което не зависи нито от установяване на престъпление, нито на още по-голямо основание от осъждане на предполагаемите извършители на това престъпление. При съобразяване на решението на СЕС окръжният съд приема, че разпоредбите на ЗПКОНПИ и в частност разпоредбите на чл. 153 ал. 5 и ал. 6 от ЗПКОНПИ, предвиждащи безусловност на производството по този закон от изхода на наказателното производство за престъплението, дало законен повод за образуване на проверката по чл. 107 ал. 2 от ЗПКОНПИ не се намират в противоречие с Директива 2014/42/ЕС и влязлото в сила постановление за прекратяване на наказателното производство по отношение на ответника Я.Н. няма за пряка последица погасяване правото на Държавата за гражданска конфискация на незаконно придобитото от същия имущество.

Като съобрази гореизложеното съдът приема, че са изпълнени всички изисквания на ЗПКОНПИ, свързани с допустимостта на исковете и същите следва да бъдат разгледани по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 141 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество подлежи на отнемане в полза на Държавата, като такава е имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник. Изрично в разпоредбата на чл. 142 ал. 2 от ЗПКОНПИ е предвидено, че имуществото по чл. 141 от ЗПКОНПИ включва: личното имущество на проверяваното лице, имуществото, придобито общо от двамата съпрузи или от лицата във фактическо съжителство, имуществото на ненавършилите пълнолетие деца, имуществото на съпруга на проверяваното лице независимо от избора от съпрузите режим на имуществени отношения, имуществото на лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство.

Съгласно разпоредбата на чл. 156 ал. 4 от ЗПКОНПИ, в производството пред съда Комисията представя доказателства за: 1. вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество; 2. обстоятелствата по чл. 107, 108 и 111 от ЗПКОНПИ, 3. наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице; 4. обстоятелствата, че незаконно придобито имущество е прехвърлено на лицата по чл. 144 от ЗПКОНПИ през проверявания период; 5. други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на придобиването му; 6. наличието на тежести и обезпечения върху имуществото, освен наложените

по ЗПКОНПИ.

Съгласно § 1 т. 2 от ДР на ЗПКОНПИ „доходи, приходи и източници на финансиране“ са: възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица.

Съгласно § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

Съгласно § 1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ „имущество“ е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

В тежест на ищцовата Комисия е да докаже по делото, че процесното имущество, чието отнемане се иска е придобито през проверявания период от ответниците, респ. вида и стойността на същото към датата на придобиването му и към датата на подаване на мотивираното искане, наличието на основанията на чл. 142 ал. 2 от ЗПКОНПИ по отношение на ответниците, наличието на основанията чл. 151 от ЗПКОНПИ, наличие на „значително несъответствие“ по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ по отношение на имуществото на ответника Я.Н. през проверявания период от **07.03.2009 г. до 07.03.2019 г.** и другите твърдени в мотивираното искане обстоятелства, имащи значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на придобиването му. В тежест на ответниците е да докажат законният произход на средствата, с които е придобито процесното имущество.

Съдът съобрази наличието на противоречива съдебна практика на съдилищата по въпросите, по които е образувано за разглеждане ТД № 4/2021 г. на ОСГК на ВКС, а именно: 1. Представяват ли имущество по смисъла на § 1, т. 4 ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в

края на проверявания период; 2. Следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друг имущество. С оглед липсата на постановено решение по посоченото тълкувателно дело и при липса на законова възможност да спре производството до постановяване на тълкувателно решение, съдът приема, че следва изложи правни изводи, основани на съдебна практика на ВКС, която въприема като правилна. Съдът съобрази решаващите мотиви на решение № ***** г., решение № 1***** г., IV г.о, ГК на ВКС; решение № ***** г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № ***** г.о., ГК на ВКС, решение № ***** г. по гр. дело № *** г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № ***** г. на ВКС по гр. д. № *** г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № ***** г. по гр. д. № ***** г.о., ГК на ВКС и др.. В цитираните решения ВКС приема, че предвид санкционния характер на нормите на закона, касаещи предметния обхват на отнемането, те не могат да се тълкуват разширително. ВКС приема също, че когато придобито през изследвания период имущество е отчуждено възмездно, тези обстоятелства могат да имат правно значение само доколкото има разлика между придобивната стойност и стойността при отчуждаването и ако придобивната стойност е по-висока, разликата е разход, а ако стойността при отчуждаването е по-висока, разликата е доход, а дали този доход е законен ще се установи, след като бъде преценен размерът на превишението, ако е налице такова в края на изследвания период. ВКС приема, че на основание чл. 62 ЗОПДНПИ /отм./, т.е. по гражданскоправен ред не може да бъде отнет доход, а имущество, което е незаконно придобито, както и че незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, което е налично в края на този период. В цитираните решения ВКС приема изрично, че отнемането на парични суми, преминали през банковите сметки на лицето, но неналични към датата на завеждане на иска за отнемане не може да бъде претендирано по реда на чл. 28 от ЗОПДИППД /отм./, съответно по чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./ и чл. 141 от ЗПКОНПИ, тъй като такава възможност не е предвидена в закона. ВКС

приема, че парите са заместими потребими вещи и основните им икономически функции са на платежно средство, разчетна единица и на запас от стойност, като в качеството си на потребими вещи и като платежно средство парите е възможно да са изразходени за различни стоки и услуги, т. е. те могат да са похарчени както за потребности от ежедневието, така и да са трансформирани в придобиването на имущество (реални активи), посочено в чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./, в който случай, отнемането както на конкретното имущество, така и на паричните средства, с които е било закупено би довело до двойно санкциониране на отговорното лице, каквато цел законът не преследва и каквато възможност не предвижда. В определение № 310/05.05.2020 г. по гр. д. № 219/2020 г., IV г. о. и др. ВКС се основава на тази практика, за да приеме, че внесените и постъпили суми по банкови сметки на ответниците /проверявани лица/, за които не се установява законово основание за внасянето/постъпването им, но които не са налични по тези сметки в края на проверявания период, нито подлежат на отнемане в полза на Държавата, нито са релевантни чрез включването им в имуществото на ответниците за определяне размера на несъответствието по смисъла на § 1 т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./, респ. § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, доколкото тези суми само са "преминали" през това имущество в проверявания период – били са разходвани, без да са вложени, респ. – трансформирани в друго подлежащо на отнемане имущество, когато са вложени за придобиването на такова имущество – то подлежи на отнемане, или неговата равностойност, ако е било отчуждено – в предвидените от закона случаи, и само ако е налице значително несъответствие по смисъла на специалния закон. В този смисъл е и определение № 425/31.05.2019 г. по гр.д. № 171/2019 г., III г.о. на ВКС, в което ВКС също се основава на тази практика, както и на мотивите на решение № 13 от 13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд, в които е прието, че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници, направените през това време разходи и възникналите задължения. В цитираното определение при преценка допустимостта на касационната проверка на въззивното решение, в което е прието, че паричните суми, представляващи вноски по банкови сметки и погасителни вноски по кредити не съставляват имущество съгласно определението на чл. 77, ал. 4, т. 1 във

връзка с § 1 т. 1 от приложимия закон /в конкретният случай ЗОПДНПИ /отм./, ВКС приема, че касационно обжалване на решението не следва да се допуска, тъй като незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично в края на този период, както и че имуществото, което подлежи на отнемане и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник са неразривно свързани и не могат да бъдат отделени, като преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер. Изложените от ВКС в цитираните съдебни актове правни изводи според съда са приложими както по отношение на ЗОПДНПИ /отм./, така и по отношение на сега действащия ЗПКОНПИ, доколкото основните принципи и цели на тези закони съвпадат. При съобразяването им съдът приема, че за да направи обоснован извод за основателност на иска следва имуществото, чиято равностойност се иска да бъде отнета в полза на Държавата да е налично в патримониума на ответниците в края на проверявания период и ответниците са се разпоредили с него след този момент, а за да направи обоснован извод, че наличното в края на изследвания период имущество на ответниците е незаконно придобито следва по делото да се установи, че неговата придобивна стойност превишава с повече от **150 000 л в .** сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от ответниците в началото на изследвания период и техните доходи за същото време, след приспадане на направените разходи за издръжката на ответниците и тяхното семейство, като се отчитат и всички други факти и обстоятелства от значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на неговото придобиване. Съдът приема, че при определяне на стойността на придобитото от ответниците имущество през проверявания период следва да съобрази само стойността на придобитите от ответниците парични средства, налични по банковите им сметки в края на проверявания период, а преминалите парични средства през патримониума на ответниците, за които са представени доказателства по делото, но не са налични в края на проверявания период се явяват ирелевантни за доказване на обема на придобитото от ответниците имущество, респ. за наличието или липсата на "значително несъответствие" между имуществото и нетния доход на ответниците за проверявания период. При съобразяване на цитираната практика на ВКС съдът приема, че

постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка, но с изтеглянето на сумите и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи или в резултат на получаването им от лицата чрез системите за бързи разплащания и са налице в края на изследвания период, в който случай те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Съдът приема също, че преди да се извърши икономическия анализ по § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ не може да приеме, че определени парични суми, напр. постъпилите чрез системите за бързи разплащания съставляват незаконно придобито имущество и не следва да се имат предвид като приходи или разходи на ответниците, поради което приема, че в случай, че сумите са постъпили в патримониума на ответниците същите следва да бъдат отчетени като доходи независимо от липсата на доказателства за основанието, на което са получени, а в случай, че са излезли от патримониума на ответниците същите следва да бъдат отчетени като разходи, независимо от липсата на доказателства за основанието, на което са изпратени.

При съобразяване на гореизложеното и представените по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по назначената СИЕ, съдът приема, че нетният доход на ответниците е **отрицателен** и е в размер на **- 101 741,84 лв./** определен по смисъла на § 1 т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ за проверявания период с оглед заключението на вещото лице, като към доходите на ответниците се прибави сумата от **36 475,46 лв.**, получена от трети лица чрез системите за бързи разплащания, а към разходите на ответниците се прибавят сумите от **3 105 лв.** и **3 692,40 лв. /общо – 6797,40 лв./** изпратени средства на трети лица чрез системите за бързи разплащания „*****“ и „*****“ /арг. приходи = **11 569,64 лв.** + **36 475,46 лв., разходи = 142 989,54 + 6797,40 лв./**.

При съобразяване правните изводи в цитираната по - горе възприета практика на ВКС и представените по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по назначената СИЕ, съдът приема, че за проверявания период ответниците не са придобили имущество, които следва да бъде съобразено при икономическия анализ за установяване н

несъответствието. По делото липсват доказателства в края на проверявания период ответниците да са разполагали с парични средства по банкови сметки, които да бъдат съобразени като част от имуществото им, както и преминалите през патримониума им парични средства да са вложени в придобиване на недвижими имоти, МПС, дялове или други активи, поради което паричните средства, с които ответниците са се разпореждали през проверявания период, в това число: вноските от ответниците по банкови сметки, вноски за погасителни вноски по стоков кредит, получените и изпратени парични суми чрез системите за бързи разплащания следва да бъдат отчетени като разходи на ответниците, когато съставляват такива, но не следва да бъдат възприети като стойност на придобитото от тях имущество, имащо значение за преценката наличието на значително несъответствие по § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. При същите изводи поради липса на доказателства придобитата сума от престъпна дейност да е налична в края на проверявания период в патримониума на ответниците не следва същата да се съобразява като имущество по § 1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ

При съобразяване на посочената по-горе нулева стойност на имуществото на ответниците за проверявания период и при нетен доход на същите общо за периода в размер на **/-101 741,84 лв./** съобразно изложените по-горе правни изводи, окръжният съд приема, че не е налице несъответствие между нетния доход и имуществото на ответниците, което е значително по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, като надвишаващо **150 000 лв.** за проверявания период.

Съдът приема, че не са налице основанията на чл. 151 вр. чл. 142 ал. 2 вр. чл. 145 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от ответниците на имущество на обща стойност **43 009,96 лв..** Дори да се приеме, че е налице значително несъответствие между нетния доход и имуществото на ответниците по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, след като паричните суми, представляващи изпращани и получавани суми чрез системите за бързи разплащания, погасителни вноски по кредит, парични средства, придобити чрез престъпление не са налични в края на проверявания период, същите не съставляват имущество на ответниците, подлежащо на отнемане по реда на чл. 141 от ЗПКОНПИ. Нормата на чл. 142 ал. 1 от ЗПКОНПИ, съгласно която, когато е невъзможно да се отнеме обособено имущество по чл. 141 от ЗПКОНПИ се отнема паричната му равностойност по пазарни цени към момента на предявяване на иска в случая не намира приложение, доколкото понятието "обособено имущество" се отнася до вещи, а не до парични средства, тъй като парите нямат "парична равностойност по пазарни цени" каквато е формулировката в цитираната разпоредба.

При тези правни изводи съдът приема, че предявените иски с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество от ответника Я.Н. и свързаното с него лице - ответницата П.Н. като негова съпруга следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани със законните от това правни последици.

С оглед изхода на делото в полза на ищеца не се дължат разноски.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛНИ** и **НЕДОКАЗАНИ** предявените от КПКОНПИ, гр. София против ответниците Я.С.Н., ЕГН ***** и П. В. Н., ЕГН ***** и двамата от гр. Л. ул. „*****“ № 41 иски с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на следното имущество на обща стойност **43 009,96 лв.**, както следва:

на основание чл. 151 вр. с чл. 142 ал. 2 т. 1 вр. чл. 1 41 от ЗПКОНПИ от Я.С.Н. на имущество на обща стойност **2 061,16 лв.**, която сума в общ размер представлява парични средства, преведени от трети лица на ответника чрез системата за парични преводи „*****“ през проверявания период;

на основание чл. 151 вр. с чл. 142 ал. 2 т. 4 вр. чл. 1 41 от ЗПКОНПИ от П. В. Н. на имущество на обща стойност **40 948,80 лв.**, от което:

сумата в общ размер на **4 736,28 лв.**, представляваща парични средства, преведени на трети лица от ответницата чрез системите за парични преводи „*****“ и „*****“ през проверявания период;

сумата в общ размер на **36 212,52 лв.**, представляваща парични средства, преведени от трети лица на ответницата чрез системите за парични преводи „*****“ и „*****“ през проверявания период.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____